

Молодий комуніст

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

Виходить з 5 грудня 1939 р.

Субота, 3 грудня 1983 року

№ 144 (3339).

Ціна 2 коп.

В обкомі ЛКСМ України

Відбулося чергове засідання бюро обкому комсомолу, на якому розглянуто питання «Про роботу комсомольських організацій Кіровського району м. Кіровограда по організації змістовного дозвілля юнаків і дівчат». В прийнятій постанові відзначалося, що комітети комсомолу Кіровського району разом із зацікавленими організаціями проводять певну роботу по організації дозвілля молоді, розвитку і удосконалення його форм. У районі працюють два дискотечні клуби, 12 вокально-інструментальних ансамблів. У клубних закладах району діють гуртки і колективи художньої самодіяльності. Удосконалюється робота по організації змістовного дозвілля молоді, яка живе в гуртожитках. Активно діють любительські об'єднання і клуби по інтересах в гуртожитках виробничого об'єднання «Гідроси-ла», м'ясокомбінату, технікуму механізації сільського господарства.

Разом з тим, у постанові бюро обкому комсомолу відмічено, що вся робота проводиться на місцях при відсутності координуючої і спрямовуючої ролі райкому ЛКСМУ. За останні два роки питання організації дозвілля молоді не було заслухано на бюро райкому комсомолу. В районі практично не проводяться загально-районні культурно-масові заходи. Райком комсомолу не координує діяльність клубів вихідного дня, не узга-дальнює і не добивається впровадження кращого досвіду організації дозвілля молоді.

Незадовільно працює лекторська група при райкомі ЛКСМУ, слабо проводиться виховна робота з підлітками з місцем проживання.

Бюро обкому ЛКСМ України суворо вказало бюро Кіровського райкому комсомолу (перший секретар С. Мальований) на серйозні недоліки в роботі районного комітету комсомолу, комсомольських організацій району по організації змістовного дозвілля молоді. Бюро обкому комсомолу також вказало другому секретарю Кіровоградського міськкому ЛКСМУ С. Зяїну на слабкий контроль за діяльністю Кіровського райкому ЛКСМ України по поліпшенню культурно-масової роботи.

Райком, комітети комсомолу району зобов'язано активізувати роботу по удосконаленню форм і методів організації змістовного дозвілля молоді, розробити конкретні заходи по поліпшенню культурно-масової роботи з молоддю.

Райкому комсомолу рекомендовано забезпечити перспективне (на рік) і щомісячне планування організації змістовного дозвілля молоді, контролювати виконання запланованих заходів.

Бюро обкому ЛКСМУ розглянуло питання «Про підсумки звітів і виборів у комсомольських організаціях області та інші питання внутрішньої роботи».

Дисципліна починається з прохідної. Мабуть, тому члени нашої рейдової бригади дещо розгубилися, не зустрівши ніякої уваги з боку чергового на прохідній Олександрійського заводу підйомно-транспортного устаткування. Вхід був вільний. Пізніше ми помітили, що зовсім сторонні люди звично і впевнено проходили по прохідній заводу у своїх справах. Дірки в паркані і «безгоспіні» прохідні значно скоротили деяким мешканцям Олександрії шлях у сусідні райони міста.

— У нас 4 офіційних і 4—5 так званих неофіційних прохідних, — ділиться «внутрішніми секретами» секретар комітету комсомолу заводу Валерій Петренко. — Самі розумієте, що активу і народним контролерам неможливо проконтролювати всі лазівки.

Це було зрозуміло. Як і те, що на заводі періодично допускаються прогули і запізнення на роботу. Про це свідчить і останній рейд «КП» «Хронометр». Після проведення цього важливого заходу випускні критичного листка «КП» обмежилися вивішуванням фотографій тих, хто запізнився, без підписів і пояснень.

— На заводі всі один одного знають, підписи зайві, — пояснює Валерій.

Ця думка була дуже схожою на зміст протоколу засідання комітету комсомолу від 12 травня цього року — останнього засідання, на якому йшлося про трудову і громадську дисципліну заводської молоді. У протоколі, зокрема, відзначається, що з початку року «7 молодих робітників здійснили прогули, в тому числі 3 члени ВЛКСМ... 2 чоловіки потрапили у медвідверезники. Багато з цих порушень трудової дисципліни не обговорювались у трудових колективах».

Дивна позиція комітету комсомолу. Відбулися загальною, скромно замовчавши прозвища порушників. Чому ж не вистачило принципності у самого секретаря комсомольської організації?

Валерій Петренко добре розуміє ті недоліки, яких припустився комітет комсомолу у виховній роботі з

ПРОХІДНА ДИСЦИПЛІНА — ДЛЯ ВСІХ

молоддю. Та усвідомлення — це ще не вихід із становища.

Резерви є. Необхідно лише якомога повніше використовувати їх арсенал. Це — регулярний випуск листків «КП», проведення рейдів-перевірок, повніше використання можливостей заводського радіомовлення, за яке відповідає безпосередньо секретар комсомольської організації.

30 червня 1982 року олександрійська міськрайонна газета «Ленінський прапор» порушувала на своїх сторінках питання ефективності використання і зберігання металообробних верстатів, зокрема, нових металорізальних верстатів з числовим програмним управлінням (ЧПУ). Доки будувався новий корпус, з десяти верстатів у робочому стані залишилося п'ять. Відділ капітального будівництва не забезпечив надійного зберігання верстатів та іншого устаткування, чим було завдано великих збитків заводі. Не було створено служби по контролю за обслуговуванням верстатів. Єдине — виділи наназ, в якому наголошувалося: сконцентрувати верстати з ЧПУ на одній ділянці і забезпечити їх роботу в дві зміни.

Яку ж картину ми маємо цього року?

Із звіту штабу КП: «Були виявлені випадки безгосподарності: метал псує іржа... стан верстатів погіршується». Ось приклад. Механоскладальний цех одержав 9 верстатів з числовим програмним управлінням. Але працюють всього два... А 2—3 таких верстатів може обслуговувати одна людина...

Решта верстатів, як ми переконалися, безмовно стоять у глибині це-

ху. Лише два з них огорожено. Деякі вже стали жертвами чистіс надмірної «цікавості». А враховуючи, що в Олександрії всі шляхи ведуть через завод, — «цікавості» не лише своїх безвідповідальних робітників.

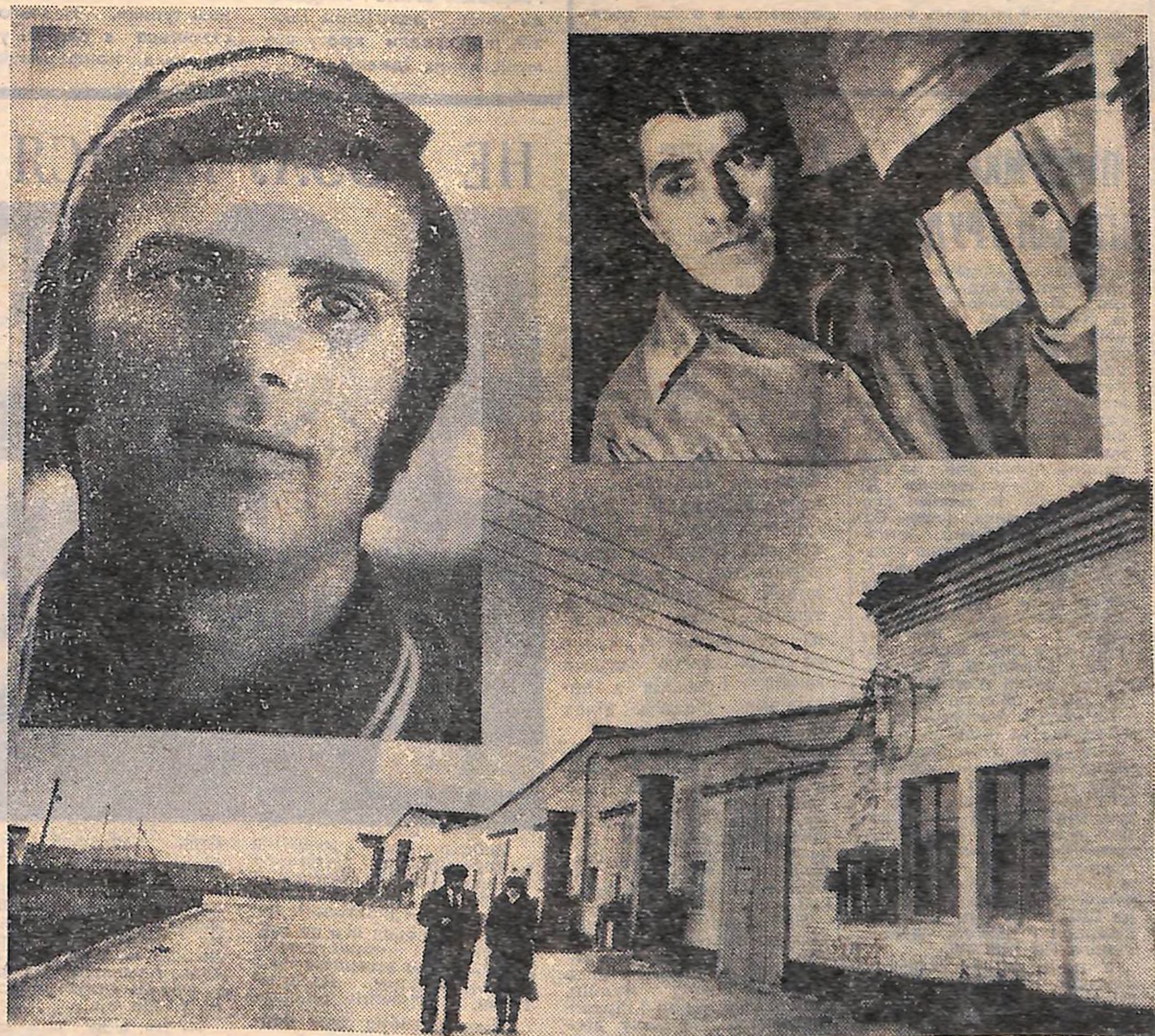
Для того, щоб верстат себе повністю окупи, потрібно 5—6 років. Три роки вже втрачено. Завдання ж сьогодні: наблизити час використання нового устаткування. Це сприятиме не лише підвищенню продуктивності праці, а й дасть великий вииграш у економічній роботі.

— Коли ж, на вашу думку, верстати запрацюють? — звертаємося ми до начальника бюро механічної обробки заводу А. А. Кошмана.

— Повинні в цій п'ятирічці, — відповідає Анатолій Артемович.

Є ще час для того, щоб нарешті розв'язати гордіт вузол питання, які вже стали «хронічними» на підприємстві. Для цього адміністрації, партійній і комсомольській організації необхідно розробити програму конкретних дій.

Рейдова бригада «Молодого комуніста»: В. САЗОНОВ — завідувач відділом комсомольських організацій Олександрійського міськкому ЛКСМУ, член міського штабу «КП», М. ТИМОШЕНКО — начальник заводського штабу «КП», К. ПОВЕЛЬКО — працівник олександрійської газети «Ленінський прапор», С. ТРЕНИЧ — спецкор «Молодого комуніста».

Свинокомплекс колгоспу імені ХХІІ з'їзду КПРС — підприємство нове і відзначається високим рівнем організації праці та культурою виробництва. У цьому велика заслуга завідувача комплексом комуніста М. Ф. Запорожця. За останні місяці приріст живої ваги тварин на комплексі становить 432—450 грамів при плані 400 грамів. Серед кращих виробників — молоді комуніст Степан СТАДНИК, оператор по відгодівлі свиней (на знімку зліва), та Михайло ВАСИЛІВ, слюсар комплексу. Добровільнісцький район.

Фото В. ГРИБА.

МИ — ЗА МИР!

ЄДИНЕ БАЖАННЯ І ПРАГНЕННЯ

Як і всі школярі Радянського Союзу, ми, учні 7 «Б» класу середньої школи № 17 м. Кіровограда, схвалюємо Заяву Генерального секретаря ЦК КПРС, Голови Президії Верховної Ради СРСР Ю. В. Андропова, своїми піонерськими справами прагнемо зміцнювати мир.

У нашому класі пройшов урок Миру, на який ми запросили ветерана Великої Вітчизняної війни Марію Лук'янівну Карпову. Вона розповіла нам про тяжкі роки війни, що випали на долю нашого народу. Зі слів на очах ця літня жін-

ка виказала свій гнівний протест політиці американських агресорів, які почали розміщення смертоносної зброї на території трьох західноєвропейських держав.

Недавно ми попрацювали на благоустрої дитячого садка № 22. Зароблені гроші перерахували у Фонд миру. Нехай і частка нашої праці буде вкладена у велику і священну справу боротьби за мир, захисту нашої Батьківщини.

Н. КОЗОНОВ,
заступник голови ради
дружини СШ № 17.
м. Кіровоград.

НІ! — ЯДЕРНІЙ ВІЙНІ

У ці дні по всій країні проходять збори, мітинги, маніфестації, на яких радянські люди виражають гнівний протест проти розміщення американських ракет з ядерними боеголовками на європейському континенті.

Маніфестація борців за мир з факелами і гаслами «Ні — ядерній війні!», «Ні — гонінню озброєнь!» пройшла вулицями Онуфріївки. Учні середньої школи, робітники і службовці стали поруч, щоб

одноставно сказати своє рішуче «Ні» ядерним ракетами у Західній Європі. Маніфестація закінчилася мітингом біля обеліска Слави, на якому виступили ветерани Великої Вітчизняної війни І. К. Пустовий, увільнений у запас війн Микола Андійченко, медреса райлікарні Людмила Коваленко.

О. САВЧЕНКО,
шофер міжгосподарської
будівельної організації.

ІНІЦІАТИВА ПЛЮС КОМСОМОЛЬСЬКЕ ЗАВЗЯТТЯ

Щоденник групкомсорга: грудень

Грудень — останній місяць третього, серцевого року одинадцяті п'ятиріччя. Трудові колективи, молоді виробничники підводять підсумки роботи за рік, прагнуть зазвершити його з найвагомішими здобутками. Твоє завдання, комсорг, добитися, щоб фініш року став посправжньому ударним. Насамперед, треба спрямувати трудове суперництво на високі кінцеві результати, успішне впровадження передового досвіду, допомоги відстаючим.

Робочий хвилини — суворий лік. Комсомольським організаціям треба взяти під контроль питання зміцнення трудової, виробничої дисципліни. Спитати з тих, хто ще працює без повної віддачі, не цінує робочий час, порушує трудову дисципліну. Їх завдання, комсорг, організувати рейди «Комсомольського прожектора» по зміцненню громадського порядку і дисципліни праці.

Не забувай також вчасно підбити підсумки соціалістичного змагання, відзначити переможців, широко застосовуючи арсенал засобів морального і матеріального заохочення.

Тваринництво — комсомольську турботу. Триває зимовий громадський художній змагання. Зберегти погодні умови, досягнути рівня виробництва тваринницької продукції, закласти фундамент виконання завдань четвертого року одинадцяті п'ятиріччя — цими турботами живуть нині молоді працівники ферм, комсомольські організації на селі. Штабам і постам «Комсомольського прожектора» треба взяти під особливий контроль витривалість кормів, раціональне їх використання.

Школа ідейного гарту. Тривають заняття в школах і семінарах комсомольської політосвіти. Пропагандистам треба постійно дбати про підвищення ідейного і методичного рівня занять у світлих червоних (1983 р.) Пленумі ЦК КПРС йшлося про те, що нова людина — це не тільки віддалений ідеал, а й реальність наших днів. Уже в середині 70-х років, на XXV з'їзді КПРС, відзначалося, що науково-матеріалістичний світогляд, який зовсім недавно був надбанням невеликого авангарду — комуністів, перетворився на здобуток величезної більшості народу.

Червоний Пленум ЦК КПРС звернув велику увагу на формування у радянських людей науково-матеріалістичного світогляду, атеїстичної переконаності, вказав на необхідність ширше залучати віруючих до громадського життя, наполегливо впроваджувати радянську обрядність.

В області використовуються різноманітні форми і методи атеїстичної роботи. Широкого розповсюдження набули кінолекторії. Так, Палац культури імені Жовтня разом з технічним училищем обласного управління провів вечір «скран викриває». План кінолекції був зроблений таким чином, що атеїстичний фільм поєднувався з бесідою лектора. Іншим разом після перегляду кінофільму «Темні люди» лектор-атеїст старший викладач Кіровоградського інституту сільськогосподарського машинобудування І. Т. Шестаков розповів про діяльність сектантів-п'ятидесятників.

Якось при вході в кіровоградський будинок культури імені М. І. Калініна з'явилася афіша, яка обіцяла, що відповіді на запитання «Чи існує загробне життя? Чи від бога мораль? В чому сенс життя?» будуть дані на тематичному вечорі. Зал був переповнений молоддю. Лектор м'якому партії В. А. Касьяненко і лектор товариства «Знання» Т. П. Ракулєнко вміло викривали зміст релігійних ілюзій, показували красу комуністичних ідеалів.

Якось при вході в кіровоградський будинок культури імені М. І. Калініна з'явилася афіша, яка обіцяла, що відповіді на запитання «Чи існує загробне життя? Чи від бога мораль? В чому сенс життя?» будуть дані на тематичному вечорі. Зал був переповнений молоддю. Лектор м'якому партії В. А. Касьяненко і лектор товариства «Знання» Т. П. Ракулєнко вміло викривали зміст релігійних ілюзій, показували красу комуністичних ідеалів.

І РАНДІОЗНІ зміни, що сталися в нашій країні у процесі будівництва розвинутого соціалістичного суспільства, створили найсприятливіші умови для виховання нової людини. На червоному (1983 р.) Пленумі ЦК КПРС йшлося про те, що нова людина — це не тільки віддалений ідеал, а й реальність наших днів. Уже в середині 70-х років, на XXV з'їзді КПРС, відзначалося, що науково-матеріалістичний світогляд, який зовсім недавно був надбанням невеликого авангарду — комуністів, перетворився на здобуток величезної більшості народу.

Червоний Пленум ЦК КПРС звернув велику увагу на формування у радянських людей науково-матеріалістичного світогляду, атеїстичної переконаності, вказав на необхідність ширше залучати віруючих до громадського життя, наполегливо впроваджувати радянську обрядність.

В області використовуються різноманітні форми і методи атеїстичної роботи. Широкого розповсюдження набули кінолекторії. Так, Палац культури імені Жовтня разом з технічним училищем обласного управління провів вечір «скран викриває». План кінолекції був зроблений таким чином, що атеїстичний фільм поєднувався з бесідою лектора. Іншим разом після перегляду кінофільму «Темні люди» лектор-атеїст старший викладач Кіровоградського інституту сільськогосподарського машинобудування І. Т. Шестаков розповів про діяльність сектантів-п'ятидесятників.

Якось при вході в кіровоградський будинок культури імені М. І. Калініна з'явилася афіша, яка обіцяла, що відповіді на запитання «Чи існує загробне життя? Чи від бога мораль? В чому сенс життя?» будуть дані на тематичному вечорі. Зал був переповнений молоддю. Лектор м'якому партії В. А. Касьяненко і лектор товариства «Знання» Т. П. Ракулєнко вміло викривали зміст релігійних ілюзій, показували красу комуністичних ідеалів.

Цікаво пройшли вечори на теми: «Якої моралі вчить релігія», «Запитуйте — відповіді дамо», «Правда про релігію», «Біблія очима віруючого і невіруючого».

Люди, які порвали з релігією, розповідають про те, як допомогли їм книги. Вони пробудили сумніви в істинності віри, допомогли правильно зрозуміти події і факти оточуючого життя. Завжди згадують імена Л. М. Толстого,

ПЕРЕКОНЛИВИМ СЛОВОМ

О. І. Купріна, М. О. Некрасова, А. П. Чехова, Я. Галана, Т. Шевченка, М. Євдокимова, В. Тендрякова, В. Пескова... Перелік імен письменників, які створили яскраві, гострі атеїстичні твори, можна було б продовжити.

Без цих книг не може обійтися ні один пропагандист науково-атеїстичної роботи. Хороший досвід атеїстичної роботи з учнями мають бібліотеки кіровоградських середніх шкіл №№ 14, 17, будинку культури імені Жовтня виробничого об'єднання по сімвалках «Червона зірка» та інші. Так, бібліотекарка технічного училища обласного управління Ніна Павлівна Рахманова гарно оформила «Куток атеїста», книжкові виставки «Класики марксизму-ленізму про релігію», «Як народжуються і помирають боги», «Наука і релігія», «Розум проти релігії».

Тематика виставок, їх зміст постійно змінюються. Читачів, приваблюють ілюстрації на стендах. Цікаво були проведені усний журнал «Нова соціалістична обрядовість», огляд літератури «Сила наших комуністичних ідеалів», диспут «Чи є місце для бога», читачка конференція по повісті В. Пескова «Таємний тупик». Надовго зостанеться в пам'яті учнів читачка конференція за

книгою Л. Новоселова «Як прекрасен зот мир». На конференції виступили бібліотекар Н. П. Рахманова, учні Олена Комисарова, Світлана Дейкун, Наташа Мериценко, Таня Когатова та інші. Мова йшла про повагу до людини, турботу про неї, про методи впливу сектантів на дітей і молоді.

Для того, щоб знайти дорогу до серця і розуму віруючого, важливо проводити цілеспрямовану ін-

дивідуальну роботу. В індивідуальній роботі атеїсти використовують різні методи впливу на віруючих. Ми навчаємо атеїстів, щоб вони враховували ступінь релігійності людини, її освіту, вік, життєвий досвід, психологічні особливості характеру.

Не легко було звільнитися від релігійних тенет учениці 10-класної середньої школи Новоукраїнського району Світлани Г. Вона росла і виховувалася під впливом матері, що вірила в бога. В школі дівчина ні з ким не товаришувала. Після занять поспішала додому. Інколи їй теж хотілось побути разом з однокласниками, але настановою «братів» і «сестер» із громади євангельських християн-баптистів вимагали подальшій триматися від «мирських спокус».

Близько до серця сприйняла долю дівчини викладачка англійської мови комсомолка Г. В. Огородник. Вони багато і відверто розмовляли, разом читали і обговорювали прочитане. Світлана захопилася історичною, науково-популярною літературою, з'явилися у неї і збірники поезії. Однокласники стали запрошувати її до себе в гості, на шкільні вечори, до клубу на лекцію чи концерт. Учениця стала брати участь у громадському житті. В десятому

класі Світлана вступила до комсомолу, товариші обрали її старостою класу. Досягла успіху і лектор-атеїст організатор позакласної роботи Цвітнянської середньої школи Олександрівського району Л. І. Гулько в роботі з учнем Павлом С. Від бесіди до бесіди вона переконувала хлопця в тому, що релігійні догмати — це вигадка, розкривала перед ним красу творчої праці для людей, переконала, що Христа як особи не було і нічого чекати його пришествя. Учень перестав відвідувати молитовні збори баптистів. Згодом вступив до комсомолу, бере участь у громадському житті школи.

І Світлана, і Павло та інші на все життя будуть вдячні людям, які не залишили їх на хибному шляху, простягли руку допомоги.

Інколи ще доводиться зустрічатися з недооцінкою систематичної наступальної пропаганди. Ця недооцінка проявляється в ліберальному ставленні деяких комсомольських організацій до участі членів ВЛКСМ у релігійних обрядах. «А що тут особливого?» — каже дехто. Безумовно, така позиція грає на руку церковникам, як і мода носити хрестик на ший, збирати ікони, тощо. Мода, на котру ми інколи закриваємо очі. А, між іншим, це не просто прикраси — це символи антиматеріалістичного світогляду.

Атеїстичне виховання — складний і багатограний процес. Немає легких стежок до розуму і серця людини. Кожна перемога дається наполегливою працею. Вона приносить радість тим, хто розірає релігійні тенети, і тим, хто допоміг комусь скинути тягар релігійних ілюзій.

П. ДМИТРЕНКО,
лектор-атеїст.
м. Кіровоград.

ПІДСУМКИ ЛІТНЬОЇ ТРУДОВОЇ

Недавно відбувся зліт трудових об'єднань школярів Ленінського району м. Кіровограда під девізом «Мій труд вливається в труд мого республіки», присвячений 40-річчю визволення нашої області від німецько-фашистських загарбників. Більше двох тисяч учасників трудових об'єднань із п'ятинадцяти шкіл району прислали на зліт своїх представників. До присутніх із теплим словом звернувся Герой Соціалістичної Праці бригадир бригади слюсарів-силадальників механоскладального цеху № 2 виробничого об'єднання по сімвалках «Червона зірка» О. О. Шушурко, голова колгоспу імені Шевченка Кіровоградського району В. Л. Куценко, секретар партійної організації Кіровоградської облуптсової фабрики Л. С. Лебедева та інші.

На зльоті були відзначені переможці районного огляду на краще трудове об'єднання старшокласників. Ними стали табір праці і відпочинку «Старт-15» середньої школи № 5, трудові об'єднання школярів міської десятирічки № 24, ремонтно-будівельна бригада СШ № 11. Їм вручили грамоти і грамоти Ленінського РК ЛКСМУ.

У кінці зльоту відбувся конкурс агібригад ТОС. Кращою визнана агібригада «Романтики» СШ № 34.

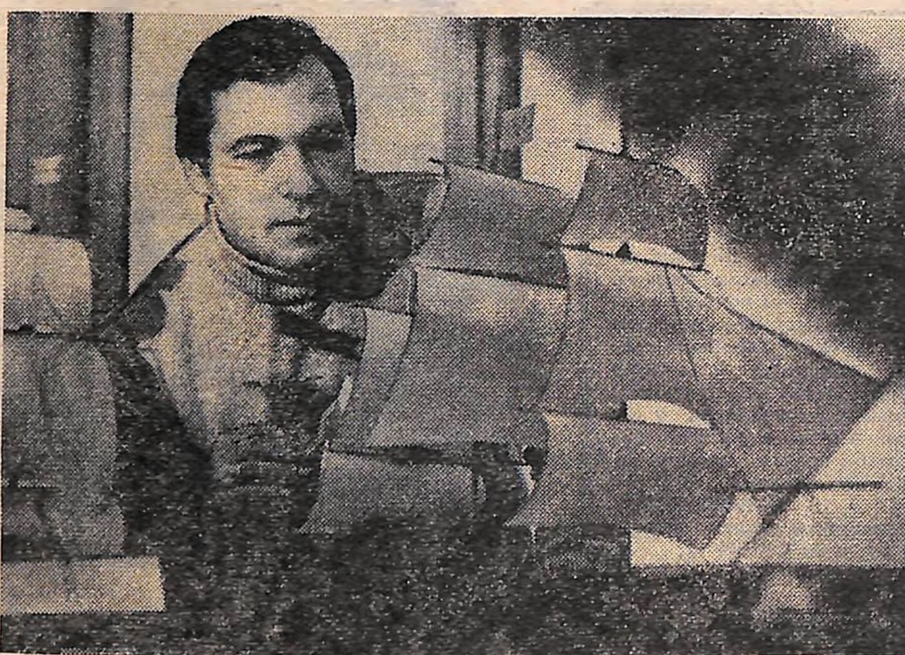
Н. ВАСИНА,
секретар — завідувач
відділом учнівської
молоді Ленінського
РК ЛКСМУ.
м. Кіровоград.

ЛЕОНІД ніколи не мріяв стати художником чи скульптором, хоч що школярем відвідував скульптурний гурток Палацу піонерів і школярів. Закінчив Кіровоградську художню школу. В дитинстві хотілося подорожувати, мріялося пройти під білосніжними вітрилами красивого корабля по морях і океанах. Такий корабель зазмер на полиці його робочої кімнати. Зроблений майстрами суднобудівної справи XVIII століття, французький лінійкор «La Sonnappe» немов зійшов сюди з підручника історії. Здається, з того ж таки підручника, але періоду середньовіччя, стали на що ж полицю макети замків, будинків з подвір'ями і навіть цілих міст у готичному стилі.

Мріялося Леонідові ще збудувати красиве місто, схоже на казкове — з високими ажурними баштами, легкими стрімкими дівками, стрімкими високими, гостроверхими будівлями, стрімкими високими, гостроверхими будівлями, стрімкими високими, гостроверхими будівлями.

Мрії дитинства об'єдналися не завжди, просто з ним можна не розлучатися. Як не розлучався з ними і Леонід Пупкін, старший інженер Кіровоградського філіалу державного проектного інституту «Укрмськбудпроект». Закінчивши Одеський інженерно-будівельний інститут, він провентує будинки, житлові масиви нашого міста. А у вільний час робить моделі кораблів XVIII століття і макети міст.

НЕ РОЗЛУЧАТИСЯ З МРІЄЮ

Робить свої моделі з найпростішого матеріалу — пластиліну і картону, а допомагає однієї-єдиної знаряддя — шкільного пера. Та робить все це з точністю (Леонід користується спеціальною літературою з суднобудівництва, масштаб 1:100), з художнім смаком.

Леонід добре знає історію, і, показуючи свої моделі, захоплено розповідає про те чи інше судно. Знаєць мариністики, він щоразу намагається взяти для моделювання кора-

бель з якоюсь цікавою біографією.

— Працюючи над моделлю, весь час думаю про людей, які плавали на цьому кораблі, — говорить Леонід. — Майструю корабель, і уявляю, що відбувається на палубі цього судна у свій час.

— Ну, а як народилися ці середньовічні міста? — запитала Леоніда.

— Я вже розповідав, що навчався у художній школі. Художником, як бачите, не став, та й не прагнув. Але роки навчання для мене не минули безслідно.

Ми досить детально вивчали історію мистецтв. Особливо близько мені була історія архітектури і живопису.

— Що в архітектурі ви шанувальник готичного стилю, зрозуміло з макетів...

— Люблю пізнати готичну середньовіччя. Це був справжній політ фантазії майстрів архітектури. Кожна найпростіша будівля — витвір мистецтва.

ПРИЯТЕЛІ, що знали про Леонідове захоплення, якось запропонували йому створити любительський мультфільм. У одного була кінокамера, інший взявся допомогти з декораціями. Л. Пупкін захопився ідеєю. Одразу з'явилася пластилінова війська шотландських стрільців, зброя XVIII століття, коні та інші необхідні персонажі. Мабуть, це мав бути якийсь такий історичний сюжет. Задум поки що не реалізовано, були допущені помилки у виготовленні фігурок, декорацій. Мультіплікація — справа нелегка, як виявилось.

ЗАХОПЛЕННЯ

Старший інженер Кіровоградського філіалу «Укрмськбудпроект» Леонід Пупкін з 1976 року — незмінний комсорг своєї установи, активний учасник художньої самодіяльності. Він — один із організаторів і найактивніших учасників драмгуртка. Особливо того разу, після закінчення нашої розмови, поспішав на репетицію. Гуртківці готують зараз новорічний «сюрприз» своїм колегам.

Дехто вважає захоплення Леоніда диванством, намагаючись його м'яко ігнорувати. Думаю, що тут дивуватися можна тільки одному — майстерності автора, тонкощам мініатюрних робіт, художньому смаку, з яким вони виконані. Дивуватися витвору людських рук.

Л. ЯРМОЛЕНКО.
м. Кіровоград.

ОРАЗУ, коли підбиваються підсумки діяльності спортивних організацій області по дальшому розвитку масовості і майстерності, серед відстаючих називають Онуфріївський район. Констатують, незалежно від факту, тут погано дбають про будівництво нових і експлуатацію наявних спортивних баз, представники району не готують спортсменів високого класу, на місцях поєдинки влаштовуються від випадку до випадку, з мінімальною кількістю учасників. Та онуфріївці тільки обіцяють, що становище буде виправлено.

Через місяць знову доведеться їм звітувати про роботу за рік. Це будуть, звичайно, цифри, що засвідчать, скільки тут підготовлено розрядників і значківців ГПО, спортсменів-розрядників, скільки жителів сіл району гребуться в спортивних секціях. Тільки не буде додатку до цього звіту, в якому фізкультурні активісти детально проаналізують, як насправді вони працювали, який стиль роботи вибрали для себе, щоб залишити «міліну».

А в облспорткомітеті вже наперед знають про якісь помірні зрушення звіту не буде. Снажимо, на обласній спартакіаді сільських і селищних рад онуфріївці знову в кінці турнірної таблиці. Якщо перші призери — олександрівці — набрали 202 очка, то команди Онуфріївського району тільки 91. І під час обласного фіналу чемпіонату країни з багатоборства ГПО на приз «Комсомольської правди» вони були на 18 місці.

Чому ж так сталося? Відповіді ждали довго. І нарешті керівники райспорткомітету знайшли виправдання:

— Але ж ми провели цілий ряд змагань на місцях. Хіба це не показник нашої діяльності?

Що ж, це дуже похвально: рушійний важіль має спрацювати передусім в колективах фізкультури. Будуть тут численні спортивні секції, влаштовуватимуть регулярно на сільських стадіонах масові поєдинки, то й крок до взяття висоти буде зроблено неодмінно.

ОСЬ МИ разом із працівниками облспорткомітету та облради «Колос» наприкінці листопада побували в Онуфріївці. Перед тим, як позесті предметну розмову з головою райспорткомітету І. Удовичком та інструк-

тором райради «Колос» Г. Винником (60 голови райради тут знову немає — за шість років змінилось шість, останній, В. Финенко, недавно перейшов працювати організатором позакласної роботи в Онуфріївську середню школу), я переглянув районну газету. В ній повідомлялося, що фінішував районний турнір з футболу, в якому взяло участь 14 команд. На старті вишло 400 сільських спортсменів. Призерами стали футболісти павлівського «Рубіна». Із спортсменами працювало 14 інструкторів — методистів, 62 громадських інструкторів.

А як із майстерністю? Кажуть, що в командах є непогані футболісти. Можливо. Тільки онуфріївський «Колос» чомусь на чемпіонаті області в своїй зоні набрав лише 7 очок з 20 можливих і зайняв передостаннє місце.

Що ж іще цікавого? Недавно проведено районний турнір з волейболу, присвячений 40-річчю визволення району від німецько-фашистських загарбників. В райкомі комсомолу повідомили, що успішно пройшов фінал з багатоборства ГПО.

Та чи справді успішно? В спорткомітеті ми довго шукали протоколи цього турніру багатоборства. Нарешті знайшли чорновик (бо підсумкової таблиці, яку мали підписати головний суддя змагань і секретар, немає). Як з'ясувалося, це був не фінал напризи «Комсомольської правди», а поєдинки за програмою всеосяжного ГПО, що проводився під девізом «До праці і оборони СРСР — готовий!» За положенням, що було розроблене в спорткомітеті, на старті мали вийти по вісім чоловік із кожного колективу фізкультури (а не всі бажані). Стартувало лише сім команд (колективів у районі 32), і ті не повним складом. Своєю майстерністю продемонстрували 11 юнаків і дівчат з Камбурліївки (саме тут проводилися ці змагання), з колгоспу імені Леніна — 7, з кінзаводу, колгоспу «Зоря» і райсільгосптехніки — по чотири, з інших господарств — ще менше. Всього — 54 значківці ГПО. Ось такий показник масовості. В Камбурліївку чомусь не покликали навіть школярів.

Чи всі учасники підтвердили нормативи, хто став чемпіоном? З попередніх протоколів важко було це з'ясувати. Голова райспорткомітету назвав їх «по пам'яті». Серед представників третього ступеню, наприклад, переміг шофер з райсільгосптехніки Анатолій Гутник. Як же його результат? У стартовому протоколі на стометрівці значиться цифра

— 20,2 секунди. А щоб виконати норматив хоча б на срібний значок, треба було подолати дистанцію за 14,2 секунди.

Тож неважко тепер збагнути, чому онуфріївці виступили погано на обласному фіналі. В Кіровоград приїхали навіть не всі ті, хто був найсильнішим у Камбурліївці. А групу школярів комплектували наосліп, бо їх майстерно-

ра) правофлангового вже давно час визначити. Та ні в райкомі комсомолу, ні в спорткомітеті нічого суттєвого про цю акцію нам так і не сказали. І. Удовичкий правда, натякнув:

— Можна було б представити колгосп імені Леніна. Там непоганий інструктор — майстер спорту Василь Кубанов. Він добре налагодив роботу в секції

ФІЗКУЛЬТУРУ — ТОБІ І ВСІМ!

ТРИ «ЧОМУ?» І ОДНЕ «АЛЕ»

В Онуфріївському районі роками ведуть розмови про дальший розвиток фізкультури і спорту, та конкретних заходів у цьому напрямі досі не вжито.

сті ніхто не перевіряв. І вони дали збірний району... нулі. Тому ставимо іще одне «чому»? Чому вони, ці значківці, яких вважали в районі кращими, не підтвердили нормативів? Невже зовсім не складали заліку з фізичної та військово-технічної підготовки? В облспорткомітет онуфріївці якраз звітували про вагомий доробок, їм позаздрити навіть можна: всі 1596 школярів четвертих—десятих класів склали нормативи ГПО! А насправді ті, хто приїхав у Кіровоград, не вміють стріляти, погано плавають.

Тим часом на турнірі в Камбурліївці для багатоборців визначили досить вузьку програму: стометрівка, метання гранати, підтягування на перекладині і крос. А про вогневий рубіж забули. Про плавання й мови не веди. Все це мало бути потім. Та так і не було.

ЩЕ РАЗ повернемося до справ у колективах фізкультури. Який із них у районі показовий? За положенням обласного огляду-конкурсу роботи комсомольських організацій і колективів фізкультури по впровадженню в дію комплексу ГПО (на приз «Молодого комуна-

гирьовиків. І сам на республіканських змаганнях виступав.

Справді — В. Кубанов — перспективний спортсмен. В першому півріччі він підготував 40 значківців ГПО, 43 розрядників. Більшого не міг зробити, бо, як каже І. Удовичкий, не було належної спортивної бази.

А де вона є? Навіть в онуфріївці відсутній стадіон, про який ведуться розмови не одне десятиріччя. У селі Вишнівці лише приступили до розв'язання проблеми — вирубали дерева в запланованому сквері, розрівняли плац. Навесні, кажуть, траву сіяли. А ось у колгоспі «Шлях Леніна» такі обладнали кілька майданчиків. Іа коли перший секретар райкому комсомолу Костянтин Данов запитав місцевих комсомольців, чому вони не виступають на районних змаганнях, із залу, де проходили комсомольські збори, почулась репліка:

— Там он критичний стадіон. Ноді б ми дали клас! Секретар зауважив тим, хто чекає, поки їм у селі збудують олімпійський стадіон:

— Треба краще використувати те, що маєте. Саме в цьому треба переконатися усіх спільнот району. Бо навіть на простих майданчиках можна при бажанні потренуватися і виконати нормативи ГПО, стати третворозрядником. Однак комсомольські та фізкультурні активісти не взяли під свій контроль використання наявних спортивних баз.

А що ж із будівництвом нових? Де взяти на це кошти? Якщо економічно міцні господарства знайшли їх, можна було б приступити до роботи в цьому напрямі. Бо в більшості колгоспів юнаки та дівчата виявили ініціативу вийти на суботники і неділяники. Проте тут уже є одне «але». Навіть у нерівниніх передових господарств доводиться випрошувати кошти на спортивно-масову роботу. В день нашого приїзду працівники райради «Колоса» не мали на своєму рахунок грошей, які б можна було видати на заробітні плати.

А де ж колективні внески в скарбницю «Колоса»? З того, що заплановано, на рахунок райради з початку року надійшло менше третини. З колгоспу «Шлях Леніна», наприклад, в райраду надійшов лист (наводимо його текст без змін):

«Працівники колгоспу «Шлях Леніна» доводять до вашого відома, що для зміцнення бази товариства колгосп переводить на ваш рахунок 2000 карбованців. Заборгованості за минулі роки в колгоспі немає, і якщо ви будете наполягати на вказаних вами заборгованості, то колгосп «Шлях Леніна» може не бути членом ДСТ «Колос».

Ось така позиція керівників одного із найбільш міцних в економічному відношенні господарств, що мало передати для «Колоса» в цьому році 3876 карбованців колективних внесків. Не передали. Однак чекають, коли райрада направить в село інструктора по спорту, коли дасть автобус, щоб привезти на районні змагання колгоспних спортсменів...

А К ПОВІДОМИЛИ нам у облспорткомітеті, в Онуфріївському районі чи не найбільш актуальна проблема з кадрами. І не тому, що їх там зовсім немає. В кожній школі є вчителі, які закінчили факультети фізичного виховання, підготовлено чимало інструкторів по спорту, тренерів. Та якісний показник їх роботи дуже мізерний. А ще більше занепокоєння викликає та обставина, що в райзайкомкомі ніяк не можуть зміцнити ланку відповідальних фізкультурних працівників районного масштабу.

В. Финенко, наприклад, занедбав роботу в райраді «Колос». Однак йому повірили, що він «знайде себ», будучи на посаді організатора позакласної роботи в школі. Не попрацював вчасно, не було надано практичної допомоги голові райспорткомітету І. Удовичку, і він у

день нашого приїзду в район поклав заяву на розрахунок...

А поки що в райраді «Колоса» і спорткомітеті на стінах висять політичні, «чорновиків» графіків і розкладів спартакіадних змагань, лежать у шафах папки з протоколами, з яких нічого не можна зрозуміти. Як же перенняти інструкторів колективів фізкультури досвід ведення документації, пропаганди фізкультури і спорту, нормативів ГПО? Відсутні тут таблиці рекордів району, фотогалерея чемпіонів, турнірні таблиці районних спартакіад. Лише тепер, наприкінці року, замовлено (за словами інструктора райради «Колоса» І. Винника) художником діаграми, фототриптихи тощо.

І чи можна повірити, що онуфріївці вийдуть із скрутного становища? А вийти повинні. Змогли ж, скажімо, вони дещо зробити в справі дальшого розвитку ігрових видів спорту, провели кілька турнірів на призово-земляків. І переконалися: молодь охоче виходить на старт, коли організувати по-святковому. А якщо на завтра працівники спорткомітету райради «Колоса» поїдуть в село не тільки для того, щоб випрошувати в голі колгоспні колективні внески, а допоможуть на місцях інструкторам підготуватися і провести масові турніри, то знову буде конкретна віддача. Отримає працівник райкому ЛКСМУ завдання зробити поправку в стилі роботи комітету комсомолу колгоспу чи загальноосвітньої школи, націлить їх на предметніше залучення юнаків і дівчат до складання нормативів ГПО — буде зроблена ще одна корисна справа. Постає питання про принципів вибору перед викладачами фізкультури — не цифрами, а ділом довести, що вони справді налагодили навчальний процес і позакласну спортивно-масову роботу з своїми вихованцями, — іще крок до розв'язання проблеми.

Це може бути потім. А поки що кожен, хто причетний до справи дальшого розвитку фізкультури і спорту в районі, з усією відповідальністю хай проаналізує всі «чому» і «але», не відкладаючи на наступний рік, і аналізувати треба ще до того, як складати річний звіт. Щоб зробити правильні намітки на майбутнє.

М. ШЕВЧУК,
спецкор «Молодого комунара».

МІЖНАРОДНИЙ ТРИБУНАЛ «ДІТИ ЗВИНУВАЧУЮТЬ ІМПЕРІАЛІЗМ»

ЛУАНДА. (ТАРС). Міжнародний імперіалізм на чолі з США — головне джерело воєн і злочинів на планеті — таким є лейтмотив виступів учасників міжнародного трибуналу «Діти обвинувачують імперіалізм», який проходить у столиці Народної Республіки Ангола.

На відкритті форуму кандидат у члени Політбюро ЦК МПЛА — Партії праці Е. К. Сантуш підкреслив, що з вини імперіалістів ллється кров ні в чому не винних людей не тільки в Африці, й у Латинській Америці, й у Близькому Сході. Їх жертвами стають діти, які гинуть від голоду, злиднів, хвороб, непосильної підземної праці в різних районах земної кулі.

Один за одним піднімаються на трибуну ангольські діти — свідки і жертви страктивних злочинів. Вони розповідають про звірства расистів ПАР та їхніх маріонеток — бандитів терористичного угруповання УНІТА. Обличчя, руки і ноги дітей

вкриті шрамами — слідами тортур і звирячих побиттів. — Я бачила, як бандити з УНІТА розпороювали животи вагітним жінкам, голозою об каміня вбивали немовлят, — ледве стримуючи ридання, говорить Лусіана Батішта.

— Дізнавшись, що я піонер, унітівці довго били мене, — говорить десятирічний Жоао Тіто. — Потім мені відрубали пальці і кинули в яму. Мене врятували бійці Народних збройних сил визволення Анголи (ФАПЛА), які розгромили і знищили цю озброєну банду.

В «Обвинуваченні ангольських дітей» наводиться довгий список страктивних злочинів імперіалізму. При прямій підтримці США, говориться в документі, расисти ПАР ведуть неоголошену війну проти Анголи, чинять постійні акти агресії проти «прифронтових» держав. Намагаючись залучити ангольський народ, примусити його звернути з обраного шляху, імперіалізм не

спиняється перед найстрашнішими злочинами, він загрожуює людству ядерною війною.

Усі найстрашніші злочини, сказав голова трибуналу верховний палестинський суддя А. Авдат, чиняться сьогодні з санкції Вашингтона. Там, де безчинствують американські імперіалісти та їхні спільники, ллється кров, панують беззаконня і насильство. Один з останніх злочинів США, підкреслив він, — варварське вторгнення на Гренаду.

Ми проклинаємо фашистську кліку Вашингтона за горе і страждання, заподіяні нашому народові, заявив глава гренадської делегації. Американська воєнщина намагається задушити нашу революцію, підкреслив він. Однак волю народу Гренади не вдасться зламати нікому.

Вашингтон погрожує вторгненням у Нікарагуа, заявила керівник нікарагуанської делегації Леслі Ріас. США намагаються привести до влади в країні ма-

ріонеток, повернути її до часів диктатора Сомоси. З цією метою американські спецслужби натакують контрреволюційні покидки, закидають у Нікарагуа банди головорізів, які чинять диверсії і тероризують мирне населення.

Міжнародний трибунал «Діти обвинувачують імперіалізм» проходить в умовах, коли міжнародна обстановка, насамперед з вини адміністрації Рейгана, вкрай загострилась, заявив глава радянської делегації, заступник голови центральної ради Всесоюзної піонерської організації ім. В. І. Леніна Г. П. Чорний. Білий дім відкрито проголосив курс, спрямований на підірив миру і підготовку до нової війни.

Рішуче засудили імперіалістичну зовнішню політику США представники Фінляндії, Угорщини, Болгарії, Португалії.

В. МАХОНІН,
Н. СЕМЕНОВ.

Комсомолец Сергій Агашев, який працює радіомініком у Новгородівській районній радіомайстерні, хоч і молодий за віком, та зарекомендував себе старанним і вмілим працівником.

Фото С. ФЕЧЕНКА.

Новгородівський район.

Крила «Вітряка» запрацювали на повну силу. Та воно й зрозуміло — кінець року, кожен завісник прагне прозвітувати. Пора підсумків, пора звітів — приємна пора.

— Не для всіх, — чую простуджений голос М. Крокуна. — Дайте хоч погрітись коло жорен, про все й вповім!

Пустимо М. Крокуна? Пустимо. Хай меле. Він мастак.

— Нам треба вже готуватися до Нового року, — говорить Борис Чамлай.

— До Нового року ще ж цілий місяць, — підказує пошепки Володимир Поліщук. — Рано ще...

Зовсім не рано, — втручається Борис Слюсар. — Наступний випуск «Вітряка» — новорічний. Я вже наготував всіляких смішних-смішних...

Так-так, дорогі наші завісники, шановні гумористи. Не забувайте: наступне засідання — в новорічну ніч. Засідання спеціальне. Тож і млино мусить бути спеціальне — новорічне. Пишіть, дзвоніть, заходьте.

Мірошник ОМЕЛЬКО.

САТИРИЧНО-ГУМОРИСТИЧНИЙ ВИПУСК

МІРОШНИКОВІ ОМЕЛЬКУ НАСНИЛОСЯ, ЩО...

вдарили раптом морози пекучі, аж вікно матовим зробилося (було вже так посеред листопада, може, через те й приснилося). І сніг, і вітер... «Господи, — жажнувся Мірошник Омелько, — а я ж кожуха свого ще й досі не підготував до зими. Треба негайно мчати у хімчистку».

Та й, увігвавши голову у плечі (хапає Морозенко за вуха), подався мірошник Омелько в Кіровоград. А в Кіровограді став людей розпитувати — нуди б його кожуха притнути, аби терміново почистили. І кожен направляє у хімчистку комбінату побутового обслуговування «Інгул». Кожен, кого не запитає. Бо кажуть — у місті одна така.

Тільки ж не зважається у Омелька нога й кроку ступити в напрямку «Інгу-

лу» — колісь піджана замість двох днів, зазначених у квитанції, чистили йому тиждень і лхби сам не порпався у ворохах драгтя, то бозна-коли б ще його й повернули.

Але мороз таки доконав Омелька: «Гаразд, — здався, — все-таки тиждень — не два». Та й віддав кожуха в «Інгул». А коли прийшов за кожухом через три дні, з віконця видачі на мірошника нагрімали: «Ви чому це вчасно не приходите? Уже два дні ваш кожух тільки місце займає. Нащо ми термін у квитанції виставляємо — щоб ви запізнювались?»

Добррозичливо так посварилися на мірошника Омелька з віконця видачі, незле. Аж потепліло на душі у чоловіка — перший раз у житті від того, що посварили його.

ПРИЯТЕЛІ мені казали: — Оце як отримаєш ордер на нову квартиру, то не вмебловуй одразу. Запроси нас в порожню. Ми там утопчемо все, а потім уже будеш наводити порядок.

Я хотів так і зробити. Якби не ось ця прикра історія.

Умовившись однієї ночі на розкладушці, укрившись п'ятьма ковдрами (бо ще не були запущені в дію опалювальні батареї), обмірковував сценарій новосілля. Коли це чую гамір. Включаю світло — стеля вся мокра, з лампочок дюркоче вода, по шпалері теж хлюпоє. Як з'ясувалось, там, нагорі, мій сусід ще не вчепив мрани.

Минув тиждень. І знову тече...

Не встиг я винести мисками воду з кімнат, як в спальні щось бабахнуло. Я мчу туди — сичить вода, килубочиться пара бо не

закручено як слід батарею. Поки я побіг, щоб пере-крити воду, в кімнаті вже килмнок сплив.

Вранці прийшли слюсарі. Полагодили труби. Увечері ж включаю воду і знову жахаюсь — з труби фонтан. Придивляюсь, а вона продірявлена зварювальним шупом. Ну, думаю, що ж мені робити?

Поскаржився знайомому слюсарю: «Що ж це таке? Наш будинок весь тече...»

А він лише посміхнувся:

— У вас ще не таке лихо. Я бачив одну квартиру, де вода зовсім не тече — хлопці замість труби запали в стіну звичайну залізку.

Все, ніби «потоп» при-боркано. Лежу, міркую про новосілля. Коли це чую знову тупіт. І за мить під моєю квартирою хтось почав вицокувати в труби, орудуючи ключем. Мчу в підвал. А там три здорові знову пускають тепло.

— Не чіпайте! — кричу. — Залле. — От і добре. Зате зна-тимемо, де тече. І почали вклятати кра-пи.

ЖОРНА

А ВОНО ТЕЧЕ...

Воно, звичайно, потекло знову. Але я таки задово-лений — вода пішла поза плінтуси. І я нікого не за-лив. Добре, що перший поверх!

То як же я можу клика-ти вас, друзі-приятелі, на новосілля, коли увесь час маю стежити, щоб ніде з труб вода не пішла?

Якщо ж будете йти без запрошення, то одягайте добрячі кожухи. Я й досі лягаю спати у ватних шта-нях, бо дме з-під підлоги, дме. Вхід в підвальне при-міщення без дверей, прой-ми для вікон не затулені. Отож мешканці першого поверху ходять по льодя-ній долівці, встеленій ліно-леумом. Та ще перекажіть тим, хто йтме на новосі-лля на вищі поверхи, щоб тренувались. Бо ліфти до-сі не працюють. І руки мийте вдома, бо теплої води не подають...

М. КРОКУН.

м. Кіровоград.

Від редакції: Наш ново-сіл пише правду. Спеці-альна бригада «Вітряка» побувала в будинку № 13 по вулиці Бєляєва і все пе-ревірила. Тече воно, тече. А там, де текло в під'їзді, майстри з котельні пере-крили воду, бо батареї вкрились памороззю. А працівники 5У-4 з тресту

«Кіровоградміськбуд» ра-зом зі своїми виконроба-ми П. Чеховським та І. Ямпольським змотують шнур і переходять на ін-ший майданчик. Жек ви-магає: добробіть, вставте двері, вікна в підвалі, утепліть там труби, наве-діть порядок біля будин-ку, бо там, де тягли во-довід, земля провалюється — ями. А будівельники з БУ-4 свос: «Це вже не на-ше діло. Ми достроково здали будинок, то тепер хазяйнуйте. У вас є слюса-рі, то хай крутять труби...»

І телефонує головний інженер жеку № 9 Л. Бур-дейна в різні спецуправ-ління, і котельні: «При-йдіть допоможіть, вклю-чіть, переключіть». Відпо-віди не категоричні: «Буде згодом усе, почекайте трохи!»

А з котельні: «В під'їзді холодно? Не така вже й бі-да. Зате свіже повітря є. Двері ж навстіж цілу добу, без пружини».

З МІШКА ГУМОРЕСОК

Часто

— Недавно я чув від твоєї сусідки: Ти рідну матусю провідуєш рідко... — Чом рідко? Щомісяця, — каже Панас, — Бо пенсіюносять їй в місяць лиш раз.

Лихе число

— Тридцять три — лихе число, — Людям скаржиться Павло. — Присудили аліменти Рівно тридцять три проценти.

Борис ЧАМЛАЙ.

м. Кіровоград.

Бо вмів обіцяти

Не перший раз немає плану, Не перший раз дають догану... Могли б давно з посади зняти, Жаліють — вмів обіцяти.

Аврал

Пищать по залах полотері, Друкують сніжно всі папери, Смачні готуються обіди — Комісія із главку їде.

Анатолій КУРГАНСЬКИЙ.

м. Кіровоград.

Юрій МАРТ

І всі закричали...

— Я ненормальний, — сказав я го-лосно. — Я кохаю одразу двох жінок і одружений із третьою. І ніяк не можу знайти виходу з цієї ситуації, тому що не знаю, з якою мені буде найгірше.

— О-о-о! — сказали мені, посварив-шись пальцем і одночасно підморгнув-ши. — Так ви у нас, виявляється, жит-телюб!

— Я божевільний! — заявив я ще го-лосніше. — Я виконую роботу, яка ні-кому не потрібна, та ще й одержую за неї зарплату, прогресивку та преміаль-ні...

— Ну-ну, — сказали мені. — Ваша скромність, безумовно, чудова, та чи не замахуєтесь ви на досягнення всього колективу?

— Я ідіот! — заволав я. — Все, що я заробляю, я пускаю на вітер: театри, прем'єри, диски, альбоми...

— Ви просто схилили до перебіль-шень, — зауважили мені м'яко. — На бензини же у вас залишається...

Я розлючено схопив сокиру і на друз-ки розбив свою машину.

І тоді всі закричали в один голос: — Погляньте, та він же просто пенх!

БЕЗ СЛІВ.

Мал. Д. БЕЗУГЛОВА.

РЕШЕТО

ДИСКВАЛІФІКАЦІЯ

Спеціальна комісія па-рашутної секції дисквалі-фікувала спортсмена Ля-ховського через його по-гану пам'ять. За останній місяць він тричі стрибнув без парашута. Забув. Ко-місія не впевнена, що він і на четвертий раз зможе вдало приземлитися.

У СВІТІ СЛІВ

Відвідаючи гастроном № 15, філолог Назар Буря записав з вуст продавця Якименка 38 слів, відсутніх у словнику Грінченка.

ОГОЛОШЕННЯ

Барбаровський річний порт придбає репродукцію картини Рєпіна «Приплив-ли».

Володимир ПОЛІЩУК. с. Підвисоке Новоархангельський район.

ВИСІВКИ

▲ Скромність прикра-шає одних, а користь при-носить інших.

▲ Щоб не ображати ста-рість — називайте її тре-тьою молодістю.

▲ Одні тягнуть за со-бою, інші — собі.

▲ Не приміряйте чужі лаври на свою голову!

▲ Втрачена людина: ні-

чого, окрім грошей, не при-дбала.

▲ Одружуються з янго-лом, розлучаються з чо-ртом.

Хіба може бути чист-ото совість у того, хто за-бруднює водоймища?

▲ Ідучи по лінії най-меншого опору, легко втра-тити спортивну форму.

Юрій РИБНИКОВ.

«Молодой коммунар» —

орган Кіровоградського
областного комітета

ЛКСМ України.

На українському мові.

БК 05790.

НАША АДРЕСА:

316050, МСП,
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: редактора — 2-45-00; відпо-відального секретаря — 2-46-87; відділів номінального життя — 2-46-57; листів і масової роботи — 2-45-36; пропаганди — 2-45-36; учнівської молоді — 2-46-87; військово-патріотичного виховання та спорту фотолaboratorії — 2-45-35; ого-лошень — 2-56-65; коректорської — 3-61-83; місцевої редакції — 3-03-53.

Обсяг 0,5 друк. арк

Зам. № 596.

Тираж 51500.

Газета виходить в п'ятницю
четвер і суботу.

Друкарня імені Г. М. Димитрова
видавництва

«Кіровоградська правда»
Кіровоградського обкому
Компартії України
м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.

В ОБЛАСТІ триває кіно-фестиваль, присвяче-ний 40-річчю визволення нашого краю від німецько-фашистських загарбників. Кінострічки, які розпо-відають про подвиг радян-ського народу в роки Ве-ликої Вітчизняної війни — складова частина репер-туару грудня.

Новий художній фільм кіностудії імені М. Горь-кого «Екзаме́н на без-смертя» розкриває одну з найважливіших сторінок кінолітопису Великої Ві-тчизняної. У дні, коли гіт-лерівці підходили до сто-лиці нашої Батьківщини — Москви, потрібно було терміново перегрупувати сили, щоб дати відсіч во-рогові. На Волоколамсько-

КІНОЕКРАН ГРУДНЯ

му напрямі виникла діль-ниця фронту, яка відкри-вала ворогові шлях до сто-лиці. На цю дільницю було направлено роту кремля-ських курсантів — тих, хто закінчував училище і готувався охороняти Кремль і Мавзолей В. І. Леніна.

Поставив цю героїчну кі-нострічку популярний кі-норежисер, народний ар-тист РРФСР Олексій Сал-тиков.

На кіностудії «Мос-фільм» створено кінострі-чку «Така жорстка гра — хокей». Авторі сценарію — В. Дворцов та З. Юр'єв, режисер А. Розумовський.

Спорт — це не тільки за-хоплююче видовище, азарт, боротьба, а й гострі ситу-ації, сильні характери. Хо-ча не всі фільми про спорт претендують на увагу будь-якої аудиторії, стріч-ка «Така жорстка гра — хокей» без сумніву заціня-вить більшість глядачів.

Автори фільму не нав'я-зують глядачам свого ставлення до героїв, разом з ними вживаються в об-рази тренера (В. Самой-лов) і капітана команди (В. Гостюхін). Автори по-слідовно ведуть нас до висновку: такі поняття як «професіоналізм», «успіх», «реальна користь» повинні бути нерозривно пов'язані з добротою, вірністю, лю-дяністю.

Новий болгарський при-годинський фільм «Дня-вольська зброя» має як-риво виражений антивоєн-ний характер. Події в ньо-му відбуваються у XIV столітті. Фільм створено за мотивами романів Бо-на Болгара «Синьбооків з коротким мечем» і «Приго-ди Синьбоокого», які корис-туються великою популяр-ністю у болгарської моле-ді.

Страшна зброя, яку у фільмі називають дняволь-ською, — не що інше, як порох. А називають його так тому, що у XIV столі-тті порох був маловідомим. Чотирнадцяте століття для Балкан — суворий час. На підході воєни султана Му-рада. І в ній обставині болгарський цар наказує своїм придворним вивідати таємницю днявольської зброї, яка може вбити або поранити людину на від-стані трьох польотів стрі-ли. Як це вдалося бояри-ну Ботилу і колишньому монаху Інокентію, і розпо-відає ця пригодницька стрічка.

І. ПІДОПРИГОРА.

м. Кіровоград.

Редактор
Ю. СЕРДЮЧЕНКО.